

Arkeologisk förundersökning

FORSA ÄNGAR 7

bostadsbebyggelse inom Borlänge stad och
kommun, Dalarnas län

Arkeologisk rapport 2018:8

Eva Carlsson

Arkeologisk förundersökning

FORSA ÄNGAR 7

bostadsbebyggelse inom Borlänge stad och
kommun, Dalarnas län

Eva Carlsson

Dalarnas museum

Arkeologisk rapport 2018:8

Renritning: Eva Carlsson

Form: Eva Carlsson

Framsida: Tomten Forsa Ängar 7 i oktobersol när de första schakten grävts bakom de röda och blå käpparna. Buskarna till vänster avskärmade effektivt från Gammelgårdsvägen. Foto: Eva Carlsson.

Rapporten kan beställas från Dalarnas museum, Box 22, 791 21 FALUN
tfn 023-666 55 00, e-post info@dalarnasmuseum.se

© Lantmäteriet I2018/00142

© Dalarnas museum 2018

Tryck: Dalarnas museum, Falun, 2018

ISSN 1400-8815

Innehåll

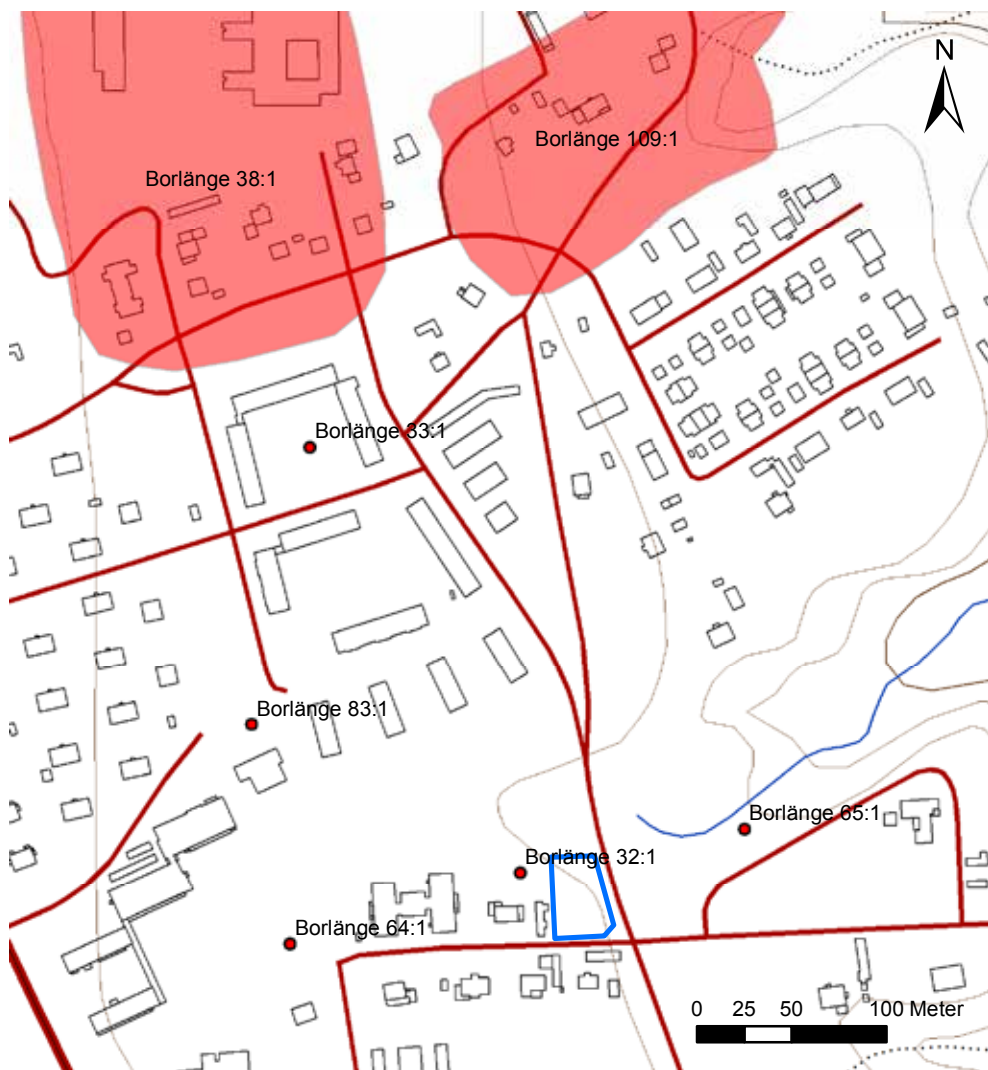
Inledning	5
Antikvarisk bakgrund	6
Syfte.....	8
Metod.....	8
Genomförande.....	8
Resultat	9
Schakt.....	9
Anläggningar	11
Datering.....	13
Tolkning och utvärdering	14
Sammanfattning	15
Referenser.....	15
Arkiv	15
Tekniska och administrativa uppgifter	16

Inledning

En förundersökning gjordes inför att den nu avstyckade tomten Forsa Ängar 7 skulle bebyggas. Tomten ligger i Forsa strax norr om Borlänge centrum (figur 1). Väster om tomten ligger gravhög Borlänge 32:1. Länsstyrelsen beslutade därför om en arkeologisk förundersökning inför exploateringen, dnr 431-6367-2017. Arbetet utfördes under oktober av en arkeolog från Dalarnas museum. Exploatör var Konstmästaren AB.

Figur 1. Utdrag ur fastighetskartan över området norr om Borlänge centrum. Undersökningsområdet ligger inom den blå ringen. Skala 1:10 000.

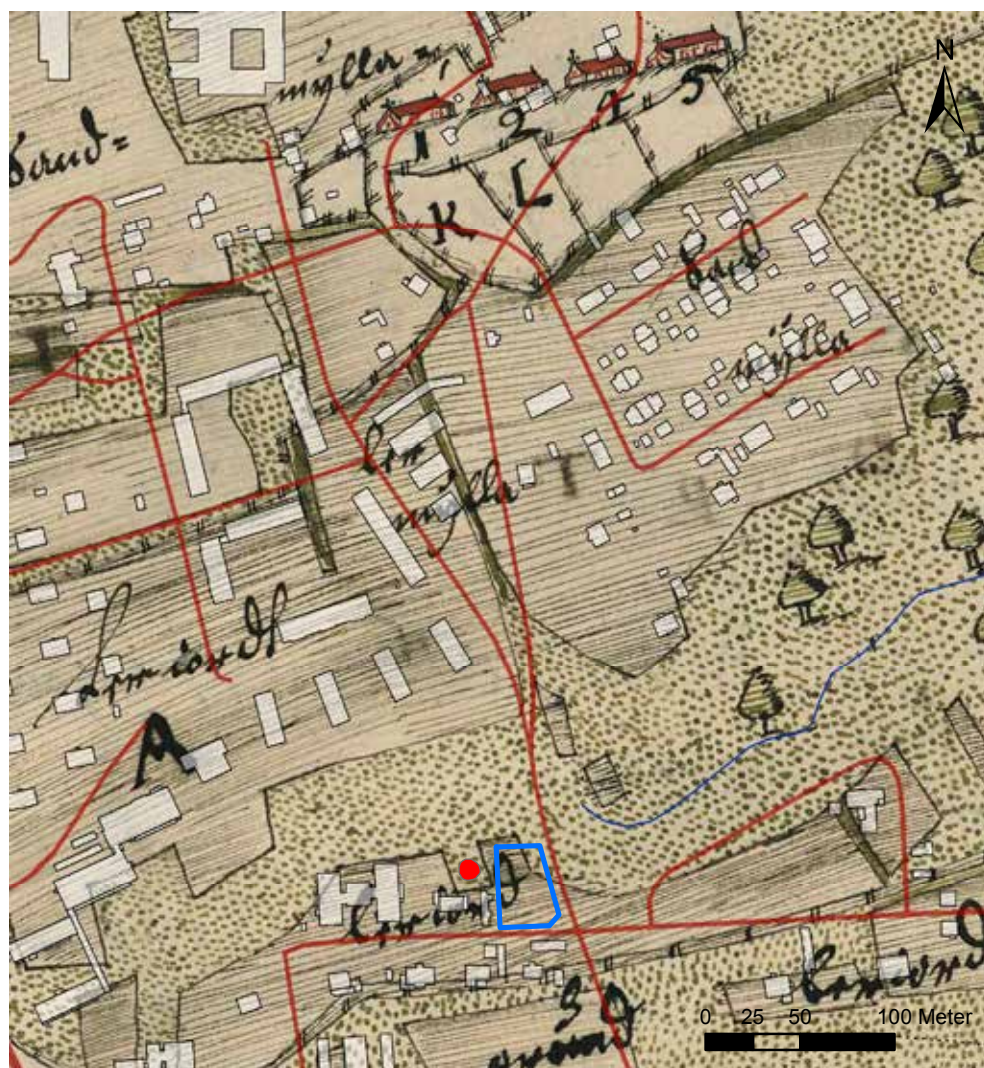

Figur 2. Utdrag ur fastighetskartan. Fornlämningarna är hämtade från FMIS. Längs ravinkanten finns en blåstplats och flera möjliga gravhögar registrerade. Längre norrut ligger Forssa gamla bytomt och ytterligare möjliga gravar/gravfält. Skala 1:4 000.

I anslutning till denna exploatering grävde Borlänge Energi för nytt vatten och avlopp på fastigheten Forsa 46:92, vilket föranledde en schaktningsövervakning (Carlsson 2017). VA-schaktning fortsatte därefter till bostadshuset på tomten Forsa Ängar 5. Även den schaktningen övervakades. Schaktet kom att grävas i gravrännan öster om gravhög Borlänge 32:1 (Carlsson 2018).

Antikvarisk bakgrund

I Forsa leder flera raviner ner mot Dalälven. I övre änden av en av dem ligger gravhögen Borlänge 32:1 (figur 2). Den är 11 meter i diameter och 0,9 meter hög. Högen restaurerades 1929 av K.E. Hällsjö (FMIS). Cirka 120 meter öster om gravhögen har slagg noterats i ravinslutningen, Borlänge 65:1. På plattan, 130 meter västerut, ligger resterna av en hög, Borlänge 64:1. En bit norr därom har en spjutspets hittats, Borlänge 83:1. Den skulle kunna vara en indikation på en grav. Det finns ytterligare uppgifter om gravar i Forsa, bl.a. några hundra meter norrut, Borlänge 33:1. Den ligger i anslutning till bytomten, Borlänge 109:1 och uppgift om gravfält Borlänge 38:1.

Figur 3. Den geometriska jordebokskartan över Yttre Forssa från 1645-46 har rektifierats mot fastighetskartan. Gravhögen markerad med rött och förundersökningsområdet med blått. Skala 1:4 000.

Gravar i Tuna omtalas vid rannsakingen på 1660-talet (Stähle m.fl. 1960) och även i prosten Sahlstedts inventering från mitten av 1700-talet (1955). Sahlstedt lät mäta gravhögarna och i Forsa fanns det då fyra gravhöggar. De var 20,5, 16, 15 och 7 meter i diameter och 3,5-6 meter höga. Siffrorna är kanske inte helt exakta eftersom han skriver att gravarna var delvis förstörda "antingen til någon del af högden qwarre, eller til widden ännu skiönjelige" (1955:376).

Yttre Forssas bytomt låg vid den första karteringen på 1600-talet ca 400 meter norr om gravhögen (figur 3). Bönderna i Yttre Forssa odlade i tvåsäde och hade ett åkergårde norr och ett söder om bytomten (RA U2:49, 1645-46). Det södra sträckte sig ner till strax söder om Svartnäs-gatan. Söder därom fanns ett stort ängsgårde med skarp hårdvallsäng, dvs ängsmarken var torr och inte så frodig. Ravinen gick in i södra åkergårdet och en långsmal åker fanns söder om ravinen. En kartrektifiering kan inte göras exakt, men det verkar som att området där gravhögen låg fått vara kvar som ängsmark. Omedelbart öster om gravhögen fanns en flik åkermark innan ravinens ängsmark vidtog. Nordöstra delen av förundersökningsområdet brukades då som äng och resten som åker.

Vid storskiftet låg platsen för gravhögen ute i åkern utan någon markering för impediment eller liknande (storskifte av inägomark 1834). Bytomten låg kvar längre norrut. Åkermarken söder om ravinen benämndes Öfra och

Nedra Svedjorne. Gravhögen låg på Öfra Svedjorne liksom det aktuella undersökningsområdet. Benämningen tyder på att marken inte alltid brukats så intensivt även om delar av den ingick i det ena åkergärdet på 1600-talet. Vägen öster om gravhögen, nuvarande Gammelgårdsvägen, tillkom förmodligen i samband med skiftet. Sträckningen har dock justerats något sedan dess.

Karlén noterar vid "snabbinventeringen" 1929 spår av två högar i Forssa (inv 18 och 16), de är nu registrerade som 32:1 och 33:1. Han registrerade också en slaggförekomsten (inv 17), nu 65:1. Angående den senare står det "Slagg hittades utefter dalen. Troligen har flera hyttor eller möjligen 'blästor' legat där" (Karlén 1929). I en tid när gravhögar ansågs som det väsentliga var hans noteringar av slagg viktig. Slaggförekomsterna blev sedan en betydelsefull del av fornminnesinventeringen på 1960-talet. Då var det också möjligt att datera dem till yngre järnålder genom ¹⁴C-datering. I anslutning till älven har dock inte så många slagglämningar noterats, jämfört med t.ex. Tjärna och området längs åsen söderut (Hyenstrand 1974).

Området med chefs- och överingenjörsbostäder som omger undersökningsområdet byggdes i anslutning till arbetarbostäderna i Bergslagsbyn på 1910-talet. Domnarvets järnverk uppförde en kamrersbostad på Svartnäs-gatans norra sida. Tomten har nu delat på två, Forsa Ängar 5 och 7.

Syfte

Syftet med förundersökningen var att fastställa och beskriva fornlämningens karaktär, tidsställning, utbredning, omfattning, sammansättning och komplexitet med hjälp av ett vetenskapligt arbetssätt.

Målgrupp för förundersökningen var länsstyrelsen och företagaren Konstmästaren AB.

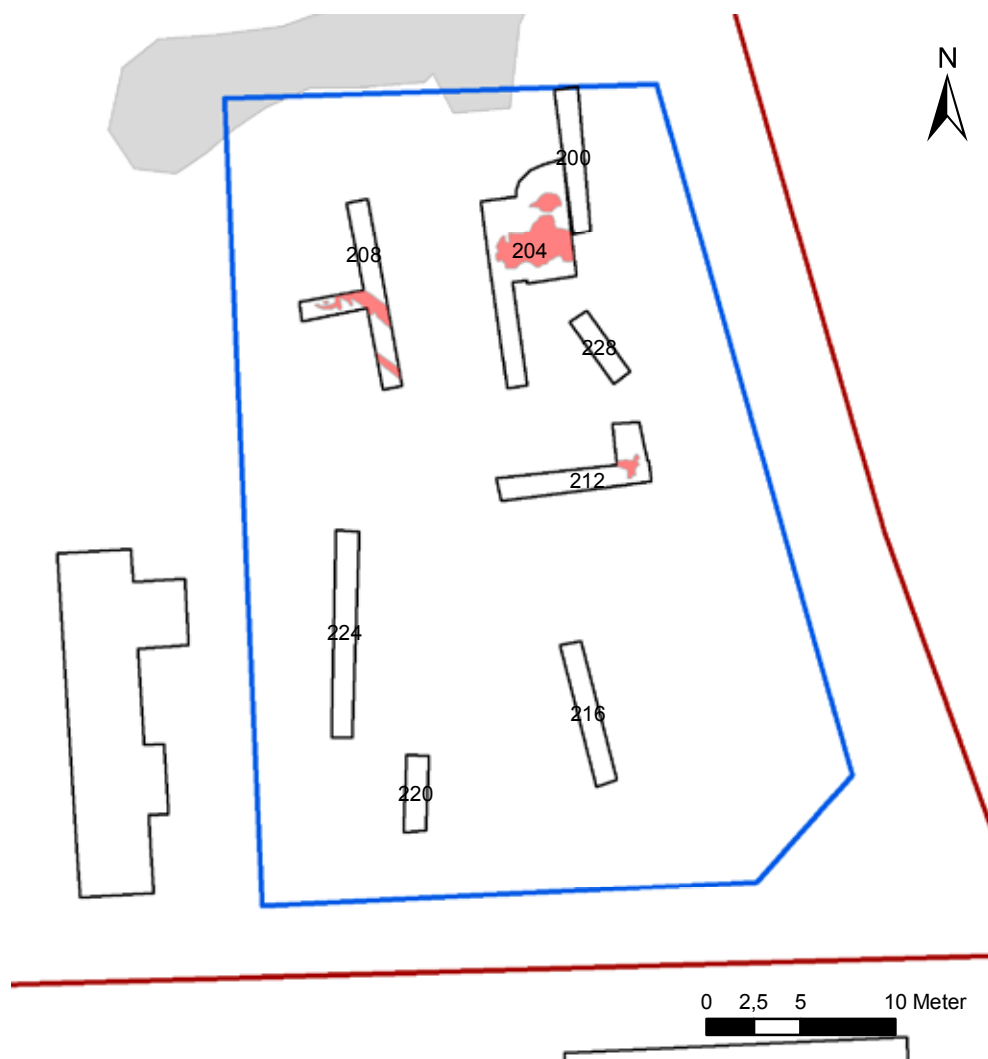
Metod

Med grävmaskin utrustad med planskopa grävdes sökschakt fördelade över ytan. Matjorden grävdes bort skiktvis ner till anläggningsnivå eller naturlig mark. Några schakt vidgades där det kom anläggningar för att bättre kunna avgränsa dem och bedöma karaktär och utbredning. Schaktbottnarna och anläggningarna handrensades, fotograferades, dokumenterades i plan och mättes in med RTK. Delar av anläggningarna undersöktes. Kolprover togs och skickades för vedartsbestämning och datering.

Genomförande

Den aktuella tomten var 1 200 kvm stor och låg i hörnet Svartnäs-gatan/Gammelgårdsvägen. Det har varit en del av trädgården till huset på tomten väster därom. Marken var gräsbevuxen och där växte flera träd. Mot Gammelgårdsvägen växte tätt med buskar. I sydöstra hörnet var dessutom en del byggmaterial upplagt. Det var en anledning till att inget schakt lades i östra kanten.

Först grävdes sju 4–11 meter långa och 1,2 meter breda schakt över ytan. Då det framkom flera mörkfärgningar med slagg och kol i norra delen av förundersökningsområdet, utvidgades tre av schakten och ytterligare ett mindre schakt grävdes, schakt 228 (figur 4).

Figur 4. De åtta schakten fördelades över området. När några anläggningar framkom i norra delen vidgades dessa schakt. Anläggningarna markerade med ljusrött. I norr ett tidigare VA-schakt. Skala 1:400.

Resultat

Schakt

Schakt 200

Schaktet grävdes 8x1,2 meter (N-S) stort och 0,45–0,6 meter djupt. Matjorden var 0,3 meter tjock. I södra delen av schaktet framkom inom ett 3 meter stort område ett tunt lager beige mjäla, 0,01–0,05 meter tjockt, och under det gråare jord, 0,25 meter tjockt, bestående av mjäla med kol och småslag. I norra delen låg det ett 0,15 meter tjockt lager brun jord blandat med gulbeige mo under matjorden, utfyllnad.

Schakt 204

Schaktet grävdes först 7x1,2 meter (N-S) stort och 0,4 meter djupt. Matjorden var 0,3 meter tjock. Det framkom småslag i nordvästra hörnet. Schaktet förlängdes därför först åt norr och breddades sedan åt öster (figur 5). Slutligen avbanades hela ytan mellan schakt 200 och 204.

Under matjorden fanns rester av ett eller två slagvarp, A4 och A5. I norra

Figur 5. Schakt 204 med del av slaggvarp A4 synligt. Till höger i förgrunden syns den sentida störningen. Foto från norr, Eva Carlsson

delen av det ursprungliga schaktet fanns en stolphålsliknande färgning, men den visade sig vara en sentida störning.

Schakt 208

Schaktet grävdes 10x1,2 meter (N-S) stort och 0,3 meter djupt. Matjorden var 0,25 meter tjock. Diagonalt över schaktet syntes ett dike A2 och en ränna A1 med en del mindre slagg och sten i. Schaktet utökades därför 3,5x1,2 meter åt väster.

Schakt 212

Schaktet grävdes 8x1,2 meter (Ö-V) stort, 0,45 meter djupt i västra änden och 0,7 meter i östra änden. Matjorden var 0,2–0,4 meter tjock. En VA-ledning syntes längs södra kanten. Ledningsschaktet sträckte sig 0,1–0,5 meter ut i förundersökningsschaktet.

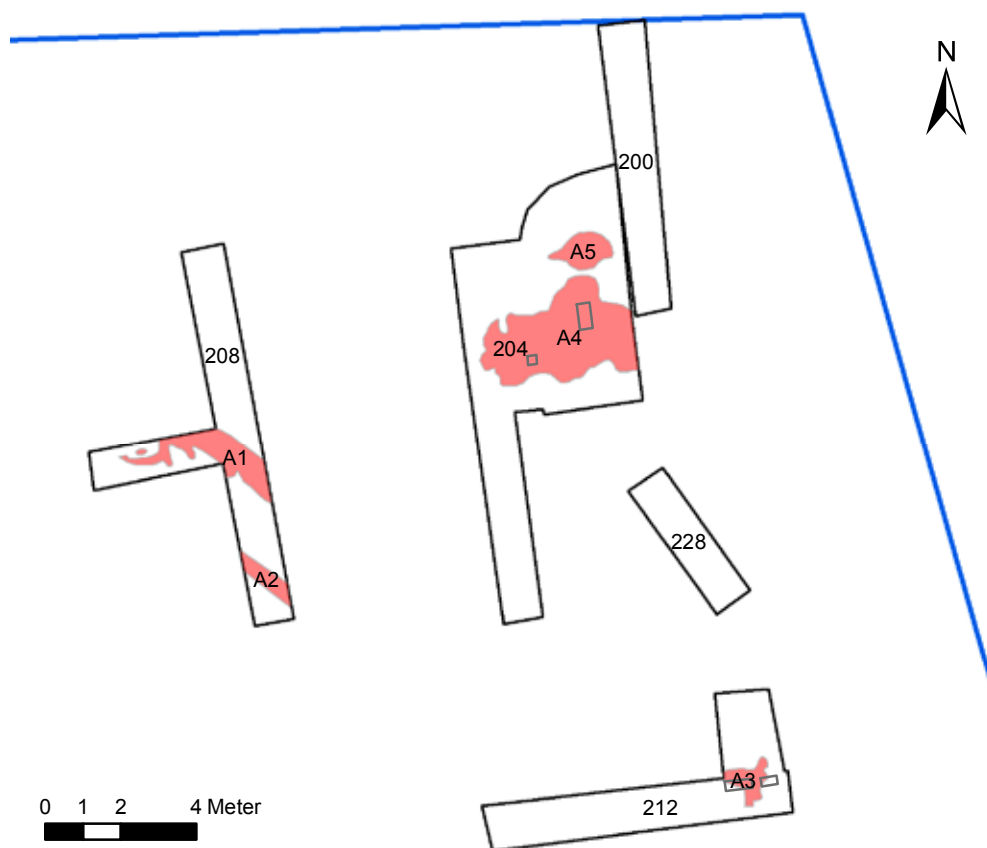
I östra delen syntes under matjorden, längs 3 meter, ett lager beige mo 0,2 meter tjockt och därunder 0,3–0,4 meter äldre matjord. Underst fanns ett 0,08 meter tjockt kollager, A3, med en del slagg och ugnsväggsbitar. Det sträckte sig 2 meter ut från schaktets östra ände. På grund av kollagret utökades schaktet 2x1,6 meter åt norr.

Schakt 216

Schaktet grävdes 8x1,2 meter (N-S) stort och 0,5 meter djupt. Matjorden var 0,3 meter tjock, därunder fanns 0,2 meter äldre ljusbrun matjord. Underst fanns naturlig silt.

Schakt 220

Schaktet grävdes 4x1,2 meter (N-S) stort och 0,3 meter djupt. Matjorden var 0,2 meter tjock. I södra delen fanns därunder 0,05 meter grus på en meterstor yta och därunder 0,05 meter äldre matjord. Det var fullt med rötter i schaktet.

Figur 6. Anläggning 1-5. De grå rektanglarna visar var provgropar grävdes. Skala 1:200.

Schakt 224

Schaktet grävdes 11x1,2 meter (N-S) stort och 0,5 meter djupt. Matjorden var 0,4 meter tjock. I schaktet fanns mycket rötter.

Schakt 228

Schaktet grävdes 4x1,2 meter (NV-SO) stort och 0,65 meter djupt. Under 0,15 meter matjord fanns 0,15 meter äldre matjord, 0,15 meter gulbeige mjäla och underst 0,15 meter ljusbrun mullhaltig äldre jord på silten.

Anläggningar

Fem anläggningar dokumenterades i norra delen av förundersökningsområdet, fyra hade anknytning till metallhantering (figur 6).

A1 Ränna

Ränna A1 låg i mitten av schakt 208. Det gick diagonalt över schaktet. När schaktet utvidgades vinkelrätt åt öster kunde en bit av rännans fortsättning följas. Den hade där en mycket oregelbunden form. Den syntes ca 4 meter och var ca 0,6 meter bred och 0,1 meter djup med plan botten. Fyllningen bestod av äldre matjord med en hel del rostig småslagg. Den såg ut att ha eroderat nerför den svaga sluttningen, alternativt har något stått ovanpå vilket möjligen skulle förklara oregelbundenheten.

A2 Dike

Diket gick diagonalt över schakt 208, 1–2 meter från södra änden. Diket var synligt 1,6 meter. Det var 0,7 meter brett, 0,3 meter djupt, rundat V-format. Den brungrå strimmiga fyllningen var förmodligen vattenavsatt.

Figur 7. Kollager A3 i schakt 212. Det var förmodligen en kvarliggande rest i ovankanten av sluttningen. Foto från söder, Eva Carlsson.

A3 Kollager

Kollagret i schakt 212 hade en oregelbunden form och var ca 1,25x1,25 meter stort (figur 7). Först såg kollagret ut att vara nedgrävt i västra kanten, men sedan fortsatte det mer oregelbundet. En del kan dock vara bortgrävt av det tidigare ledningsschaktet.

Två provgropar grävdes, 1,0 meter respektive 0,6 meter långa och en spadbredd breda. Västra delen av kollagret låg på den naturliga mon under äldre matjord. I östra delen var det äldre matjordslaget tjockare och mon under och öster om påverkad, möjligen av det näraliggande buskaget. Kollagret syntes 0,2 meter i västra delen av den östra provgropen. I östra kanten framkom mon 0,9 meter under markytan. Slagg fanns främst i kollagret, men även i ovanliggande matjord. Ett kolprov togs i kollagret.

Kollagret ser snarast ut att vara en rest som blivit kvarlämnat i övre kanten av en fördjupning. Det kan vara en svacka som fyllts i ett tidigt stadium. Lagret har ändå vissa likheter med botten på en kolningsgrop.

A4 Slaggvarp?

Slaggvarpet i schakt 204 hade en avlång oregelbunden form, 4x2,7 meter stort (figur 8). Anläggningen fortsatte österut i sluttningen. Kan vara en naturlig svacka fylld med brun jord och slagg. Intrycket var att det oftast låg jord i botten och att slaggen främst var inblandad i övre delen. I kanterna var koncentrationen av kol, sot och slagg mer påtaglig.

En provgrop 0,4x0,4 meter stor och 0,3 meter djup grävdes efter första utvidgningen av schaktet. Brun jord syntes 0,20–0,25 meter ner. I nedre delen syntes kolstråk och mer slagg. I botten beige sand, dock inte opåverkad.

När hela området mellan schakt 200 och 204 avbanats grävdes ytterligare en provgrop. Den var 0,5x0,8 meter stor och 0,3 meter djup. Det bruna jordlagret var 0,3 meter tjockt i södra änden och 0,1 meter i norra änden. Anslutningen

Figur 8. Slaggvarp A4 och A5 i schakt 204. De är troligen rester från ett större slaggvarp. Foto från öst, Eva Carlsson.

mot den naturliga beige silten var inte skarp. Slaggen låg främst i jordlagrets övre del.

Sintrad ugnsvägg, del av bottenskålla, slagg med kolavtryck och glödskal noterades. Ett kolprov togs i sydvästra delen där kol och slagg verkade ligga intakt.

A5 Slaggvarp

Rester av ett slaggvarp, oregelbundet ovalt, 1,8x1,0 meter stort. Materialet gav intryck av att det låg på ursprunglig plats, jämfört med A4. Materialet var mot söder slaggrikt och mot norr med mer inblandning av matjord.

Ett materialprov togs. Där fanns del av bottenskålla, porösare slagg och rostad malm (magnetisk).

Datering

Ett kolprov togs från kollager A3 respektive slaggvarp A4. De skickades först på vedartsanalys till Scandinavian Dendro Dating och sedan till Ångströmlaboratoriet för datering. Kolet kom från tall, i kollagret från yngre stammar och i slaggvarpet från äldre (figur 9). Till datering skickades kolbitar från 2 respektive 10 årsringar under bark. De daterades båda till vikingatid, slaggvarpet möjligen lite äldre, men det kolet kom från äldre tallstammar (figur 10).

Anl. nr	Kontext	Tall	Gran	Björk	Till ¹⁴ C-analys
A3	Kollager	Yngre stammar			2 årsringar under bark
A4	Slaggvarp	Äldre stammar			10 årsringar under bark

Figur 9. Vedartsanalysen visade att kolet kom från tall.

Anl. nr	Kontext	¹⁴ C BP	Kalibrerat 1 σ	analysnummer
A3	Kollager	1157±29	770-950 e.Kr.	Ua-57841
A4	Slaggvarp	1257±29	685-775 e.Kr.	Ua-57842

Figur 10. ¹⁴C-analysen gav datering till vikingatid.

Tolkning och utvärdering

Vid förundersökningen framkom lämningar med slagg och kol. Slagg fanns främst i den norra delen av undersökningsområdet. I nordvästra delen framkom rostiga små slaggbitar i ränna A1. Det är mycket möjligt att den slaggen härrörde från smide. Om smedjan inte stått just där kan den ha stått väster om och slaggen eroderat nerför sluttningen. Inga dateringförsök gjordes då slaggen inte återfanns i någon konstruktion och troligen inte på ursprunglig plats. Den kan således härröra från yngre järnålder fram till modern tid.

I nordöstra delen hittades reduktionsslag, om än i mindre bitar, och bränd lera från blästugnsväggar i slaggvarpen A4 och A5 samt i kollagret A3. I A5 konstaterades rostad malm. A4 var snarare en sänka med odlingsjord där slaggen hamnat sekundärt utom i västra kanten och i norr mot A5. Där uppfattades slagg och kol ligga i ursprungligt läge. Slaggvarp och kollager tolkas vara rester av en blästplats som legat i östra kanten av tomten och kanske fortsatt österut under Gammalgårdsvägen. Såväl blästbruk som smide verkar ha förekommit där under förhistorisk tid då där även fanns glödskal i slaggvarpet.

Marken sluttade svagt åt öster och ytan hade fyllts ut, förmodligen för att skapa en planare gräsmatta. Utfyllnad med beige mo syntes i de östligaste schakten. Därunder fanns bevarad äldre åkerjord. En stor del av förundersökningsområdet brukades som åker på 1600-talet och kan ha gjort så långt dessförinnan. En kartrektifiering kan inte göras exakt, men troligt är, att nordöstra delen av tomten brukades som ängsmark på 1600-talet.

På 1800-talet brukades hela området som åker. På storskifteskatan finns inga diken utritade. Det hade kunnat vara till hjälp för dateringen av diket A2 som förmodligen kan kopplas till 1800-talets åkerbruk.

Var gränsen mellan åker och äng gick berodde förmodligen främst på att marken var planare och då mer lättodlad i västra delen medan den började slutta ner mot ravinen i den östra. Om det då är så att blästplatserna främst legat i ravinsluttningen, Karlén antyder att han såg mer slagg än vid den blästa han registrerade, eller om de som legat i åkermark med lång brukningskontinuitet, som A1, har odlats bort i högre grad, gick inte att fastställa. Det fanns t.ex. också vissa indikationer på blästbruk i ravinkanten norr om gravhögen (Carlsson 2018).

Slaggbitarna var bara upp till decimeterstora, men de liksom ugnsväggsbitarna har stora likheter med de som framkommit vid andra undersökningar på Tunaslätten. Ugnen har sannolikt varit av likartad typ, byggd av silt och med en relativt grund slaggregrop i botten. Det stämmer också med dateringen till vikingatid. Ugnar på Tunaslätten dateras vanligen till vendeltid-vikingatid (Carlsson 2016).

Lämningarna har registrerats i FMIS, rännan A1 och diket A2 som övrig kulturhistorisk lämning, Borlänge 248 och 250. Resterna av slaggvarp A4 och A5 samt kollager A3 har registrerats som blästplats Borlänge 252.

Inom förundersökningsområdet fanns inga spår av gravhögar, vilket var den fornlämningstyp som snarast förväntats. Istället dokumenterades ett dike, en ränna och rester av en blästplats. Blästplatser i åkermark är ofta relativt föröddas, ugnskonstruktioner hittas sällan, däremot framkommer oftast större bitar av slaggskaällor, bottnar av slaggvarp och kolningsgropar. Utifrån analyser av slaggskaällor och ugnsväggar går det ändå att få en god uppfattning om ugnskonstruktion och vad som framställts. I detta fall fanns rester av botten på slaggvarp med mindre bitar av bottenkaällor, alternativt en aktivitetsyta i

anslutning till blästan, då där fanns rostad malm i A5. Möjligen fanns en rest av en kolningsgrop. Blästplatsen bör fortsätta österut i slutningen under buskaget och Gammelgårdsvägen. Eventuellt har lämningarna bevarats bättre där?

Sammanfattning

En arkeologisk förundersökning har gjorts hösten 2017 på tomten Forsa Ängar 7. Den ligger strax öster om gravhög Borlänge 32:1. I närheten finns förutom fler gravhögar även en blästplats registrerad.

Åtta sökschakt grävdes och på tomtens norra del framkom spår av blästbruk och smide. Fem anläggningar dokumenterades, ett dike, en ränna, ett kollager och två rester av slaggvap. Bland slaggen fanns också några bitar ugnsvägg, rostad malm samt glödskal. Slaggen hade förhistorisk karaktär och både slaggvapet och kollagret daterades till vikingatid.

Rännan A1 och diket A2 har bedömts som övrig kulturhistorisk lämning och givits nummer Borlänge 248 och 250 i FMIS. Slagg och kollämningarna A3-A5 har sammanförts till blästplats Borlänge 252.

Referenser

- Carlsson, Eva (red.) (2016). *Arkeologi i Dalarna*. Falun: Dalarnas fornminnes- och hembygdsförbund i samarbete med Dalarnas museum
- Carlsson, Eva (2017). *Arkeologisk schaktningsövervakning, Forsa 46:92, vid schaktning vatten och avlopp i anslutning till gravhög Borlänge 32:1 i Borlänge kommun, Dalarnas län*. Dalarnas museum, arkivrapport, dnr 124/17.
- Carlsson, Eva (2018). *Arkeologisk schaktningsövervakning, Forsa Ängar 5, schaktning för V/A vid gravhög Borlänge 32:1 i Borlänge kommun, Dalarnas län*. Dalarnas museum arkeologisk rapport 2018:7. Falun.
- Hyenstrand, Åke (1974). *Järn och bebyggelse: studier i Dalarnas äldre kolonisationshistoria*. Falun: Dalarnas museum
- Sahlstedt, Magnus (1955). *Stora Tuna i Dahlom och Bergom minnes-döme: thet är: utförlig beskrifning och underrettelse om then ort och christeliga församling som har namn af Stora Tuna och är belägen i Öster-Dahls Bergslagen : denna sockenbeskrivning och akademiska avhandling är nytryckt och utgiven för att hugfästa minnet av författaren Magnus Abraham Sahlstedt, prost och kyrkoherde i Stora Tuna 1725-1752*. Falun:
- Stähle, Carl Ivar, Olsson, Ingemar & Stahre, Nils-Gustaf (red.) (1960). *Rannsakingar efter antikviteter. Bd 1, Uppland Västmanland, Dalarna, Norrland, Finland, H. 1, Text*. Stockholm: Kungl. Vitterhets-, historie- och antikvitetsakad.

Arkiv

Dalarnas museums arkiv Karlén, A. (1929). DM015214, FMIS. Riksantikvarieämbetets fornminnesinformation. www.fmis.raa.se
LMV, Lantmäteristyrelsens arkiv: Stora Tuna, Forssa, storskifte på inägor 1834 RA, Riksarkivet, Geometrisk jordebok U2:49, 1645–46

Tekniska och administrativa uppgifter

Länstyrelsens diarienummer:	431-6367-2017
Socken:	Borlänge stad
Fornlämning, raä nr:	Borlänge 248, 250 och 252
Fastighet:	Forsa Ångar 7
Koordinater, mitten:	N 6707195
(SWEREF99 TM)	E 523755
Höjd (RH 2000):	142,18 m.ö.h.
Inmätning:	RTK
Vedartsanalys:	Thomas Bartholin, Scandinavian Dendro Dating
¹⁴ C-analys:	Ångströmlaboratoriet, Uppsala universitet
Utförandetid:	2017-10-18—10-23
Total yta:	1 200 kvm
Undersökt yta:	96 kvm
DM projektnummer:	1657
DM diarienummer:	102/17
DM fotoaccesion:	2017 33, 14 bilder
DM fyndaccesion:	Inga fynd tillvaratagna
Arkeologisk personal:	Eva Carlsson
Projektansvarig:	Eva Carlsson

Dokumentationsmaterialet bestående av shapefiler, fältanteckningar och digitala foton förvaras på Dalarnas museum.

Dalarnas museum

Postadress

Box 22, 791 21 Falun

Besöksadress

Stigaregatan 2-4, Falun

Tel 023-666 55 00

info@dalarnasmuseum.se

www.dalarnasmuseum.se